ולחפארת מדינת ישראל

הילד עוד מעט בן 13. כבר מדברים על בר־מיצווה. סיפרנו לו על האפשרויות העומדות לפניו והילד, בלא היסוס, החליט. בבחירה שבין חגיגה בבית־כנסת לבין טיול לחו"ל, בחר הילד (ניחשתם כבר?) בטיול לחו"ל.

אז קודם כל צריך להוציא לו דרכון. ואם מוציאים לו דרכון, צריך להוציא גם לאחיו הקטן, אחרת לא ערב אני אשמע מחדר־הילדים: „לי יש דרכון ולך לא!" ואחר־כך אני אשמע בכי.

טוב, אז מה הבעייה להוציא דרכון לילדים? אין בעייה. שולחים את הבעל.

עכשיו, לנוחיותכם קוראים יקרים, אפרט את תהליך הוצאת הדרכון לילדים באזור תל־אביב.

(1) הלך הבעל לסניף מישרד־הפנים בקסטל. לקח מיספר. חיכה שעה בתור. הגיע תורו, ניגש לפקיד והסביר לו שהוא רוצה להוציא דרכונים לשני ילדיו. הפקיד אמר שצריך להביא דרכונים של שני ההורים. תעודות־זהות של שני ההורים, חתימה של שני ההורים על טופס וגם את שני הילדים.

הבעל אמר שעל הילדים מוטל חוק חינוך חובה בבוקר, ואולי אפשר לבוא אחרי הצהריים. אי־אפשר לבוא אחרי הצהריים, אמר הפקיד, אבל לפנים משורת הדין, אם יטלפן הבעל למחרת בשעה 2 בצהריים, אז אולי הוא יגיד לו לבוא עם הילדים ב־3.

הבעל אמר תודה, ובדרכו החוצה שאל את הפקיד השני בנוגע לטופס מסויים. הפקיד השני צעק לעברו של הבעל: „מה אתה מבלבל לי את המוח, כבר חמש פעמים אתה שואל אותי אותה שאלה!" הבעל מאור נעלב, כי מעולם לא ראה את הפקיד ההוא קודם לכן, ומעולם לא שאל אותו שום שאלה. הפקיד ראה כנראה מישהו אחר עם זקן.

(2) למחרת, בשעה 2 בדיוק, טילפן הבעל לפקיד נתן מהקסטל, ושאל אם אפשר לבוא עם הילדים בשעה 3. הפקיד נתן אמר שהוא נורא מצטער, אבל אי אפשר, והמליץ שהבעל יטלפן בעוד יומיים בשעה 2, ואז הוא יגיד לו לבוא בשעה 3.

(3) עברו עוד יומיים. הבעל טילפן בדיוק בשעה 2 לפקיד נתן, ושאל אם אפשר לבוא עם הילדים בשעה 3. הפקיד נתן אמר שאי אפשר, כי זה לא נוח לו. אבל הציע לטלפן למחרת.

(4) הבעל הבין שמהקסטל לא תבוא לו הישועה וכמו אזרח ישראלי אינטליגנטי הוא חיפש קצת פרוטקציה. ואת אומרת, מישהו שיגיד לו לאן ללכת ובאיזה שעה. אחרי כמה ימים הוא מצא פרוטקציה והפרוטקציה טילפן ואמר שבימים שני ורביעי מקבלים בבנייני בל־בו שלום ביו 1 ל־2.

(5) הילדים מעולם לא מגיעים הביתה לפני השעה 2 ולכן היה צריך לשלוח פיתקות למורים ולבקש שיחרור מוקדם. אבל רצה המיקרה וביום־הזיכרון למרו הילדים עד 11 בלבד.

הבעל חשב בתמימות שזוהי הזדמנות ללכת איתם למישרד־הפנים, מבלי להפסיד שעות־לימוד. אסף את שני הילדים, נסע איתם לבל־בו שלום, לקח מעלית והגיע עד למישרד־הפנים. ומה רואות עיניו? — מישרד־הפנים אינו עובד ביום־הזיכרון. למה? ככה!

(6) חיכו ליום השני. כל ילד קיבל פתק למורה, ובו בקשה לשחרר אותו שעה וחצי לפני סיום הלימודים. ב־12.30 חיכו הבעל והמכונית ליד בית־הספר של הגדול ויחד איתו נסעו מהר לבית־הספר של הקטן ואספו אותו. נסעו מהר לבל־בו שלום, מצאו חנייה וברויז בשעה 1 התייצבו בפתח מישרד־הפנים.

השומר אמר שמקבלים רק עד השעה 12 וחבל שהם באו סתם. הבעל אמר שלפי האינפורמציה שהוא קיבל מקבל מישרד־הפנים עד השעה 2. אבל השומר אמר שהמישרד אכן עובד עד 2, אבל קבלת־קהל היא עד 12 בלבד. הבעל הרגיש שהעצבים שלו תופסים תאוצה והחליט שהוא לא יוצא לפני שהוא מדבר עם המנהל.

(7) הראו לו את חדר־המנהל, אבל היו שלושה אנשים לפניו. הבעל חיכה בסבלנות והשעון המשיך לרוץ לכיוון השעה 2. ב־1.45 יצא האחרון מחדר־המנהל והבעל הכניס את ראשו, כדי לשאול מדוע מתאכזר מישרד־הפנים לאזרחיו.

אבל הוא לא הספיק לשאול, כי המנהלת אמרה שהיא נורא מצטערת, אבל עד עכשיו היו אצלה אנשים והיא מוכרחה לנוח כמה דקות. הבעל אמר שבעוד כמה דקות תהיה השעה 2, אבל המנהלת אמרה שהיא נורא מצטערת, ואולי כדאי שיבוא ביום אחר.

(8) פקידה, שראתה את הבעל העומד להתפוצץ ואת שני ילדיו, שאלה מה הבעייה, והבעל, בקול מותש, סיפר לה שכבר שלושה שבועות הוא רץ אחרי דרכון לילדים.

„שב!" היא אמרה. הוא ישב. תוך חמש דקות היא מילאה את כל הטפסים והודיעה שזה הכל, ושהדרכונים ישלחו הביתה בדואר. „תוך כמה זמן," — שאל הבעל המיואש — „תוך כמה זמן," — ענתה הפקידה.

(9) כשיצאה השלישיה ממישרד־הפנים, פנה בן ה־13 לאביו ואמר: „הצל־חנו! בוא נלך לחגוג!" תחשבו על זה — ילד בן 13 כבר יודע שאם הוא מצליח, אחרי טילטולים והתעצבנויות של חודש ימים, להוציא דרכון, הוא מרגיש שהוא צריך לחגוג. זה מעליב נורא.

צרכנות לדוגמה

צרכנית תל־אביבית נבונה החליטה לקנות לבן שלה חדר־שינה חדש: מיטת־נוער, ארון־בגדים וסיפריה. עשתה סיבוב בחנויות ובחרה חדר־ילדים שעלה 1800 שקלים. שאלה את בעל־החנות מתי הוא יכול לספק את הסחורה והוא אמר שתוך כמה ימים. „תני לי מחצית מהסכום," אמר לה בעל־החנות, „ואת החצי השני תשלמי לי כשאביא את הסחורה."

הגברת אמרה שהיא לא מוכנה לשלם שום רבר מבלי לקבל סחורה, אך היא מוכנה לחתום שברגע שהיא מקבלת את הסחורה היא משלמת את כל הסכום. היה ויכוח קצר, שבסופו אמר בעל־החנות שהוא נורא מצטער, אבל הוא לא מוכן. „קח את מיספר־הטלפון שלי בבית," אמרה לו הצרכנית הנבונה, „ואם תתחרט תטלפן. אגב, אם תביא לי את הסחורה היום אחרי הצהריים, תקבל את הכסף היום אחרי הצהריים."

השאירה את מיספר־הטלפון והלכה. נכנסה לחנות אחרת והשיחה היתה דומה מאוד. גם שם היא השאירה את מיספר־הטלפון וגם משם הלכה. באותו היום, אחרי הצהריים, טילפנו אליה שני בעלי החנויות שבהן ביקרה. שניהם אמרו שהם מוכנים להביא את הסחורה באותו הערב. לאחר מהם היא אמרה כן. ב־8 בערב הגיעו הרהיטים ושולם הכסף.

כדאי להתעקש.

אגב, הצרכנית הנבונה החליטה להתעקש, כי הקבלן שמכר לאחותה דירה ברח מהארץ והשאיר אותה בלי דירה ובלי כסף.

ספרות אוכל

רק שלושה ספרים העוסקים באוכל יצאו לאור בחודשיים האחרונים, והעם שותק.

הראשון, לפי סדר יציאתו לאור, הוא סיפרה של נעמי ליס־מיברג הבישול הצימחוני.

כאדם שאוכל בעלי־חיים מתים — כך קוראים לי ידידי הצימחוניים — סיפרי־הבישול הצימחוניים הם סיפרי־תוספות. בכל אחד מהם מצאתי כמה סלטים חדשים או מחודשים, אבל מעולם לא התייחסתי לסיפרי־הבישול הצימחוניים כמו לספרים שיש בהם הצעות לאוכל של ממש.

גם הספר של ליס־מיברג לא שינה את חיי, אבל בפירוש הוסיף למיטבחי הרבה רעיונות חדשים — אני לא מצליחה להבין מדוע לא חשבתי עליהם בעצמי — כמו שום אפוי (משגע!), כמו מרקיתרד קר, לחם שמיר ולחם רוזמרין, בננות ואגסים ממולאים על האש ועוד ועוד.

ספר טוב גם לאוכלי נבלות כמוני. הבישול הצימחוני בהוצאת מודן — 28 ש"ח.

● ● ●

הספר השני הוא יש מה לעשות בחיים מלבד לבשל, פרי עטה של מישהי המסתתרת מאחורי השם סינדרלה. הספר מתחלק לשני חלקים.

החלק השני מכיל 200 מתכונים פשוטים וידועים כמו אבוקדו ממולא, עוף בתנור, עוגת־גבינה, תפוחי־אדמה מטוגנים ודברים דומים.

חלקו הראשון של הספר מספר לקורא/ה את פילוסופיית החיים של סינדרלה, או איך שקוראים לה באמת. איך להיות עקרת־בית סבירה ולהמשיך לחייך. איך לארח בקלות ולבלף קצת בהכנות. או כמו שאומרת הסופרת בעצמה: „איך להמשיך לחיות טוב, למרות שצריך להאכיל אותם שלוש פעמים ביום."

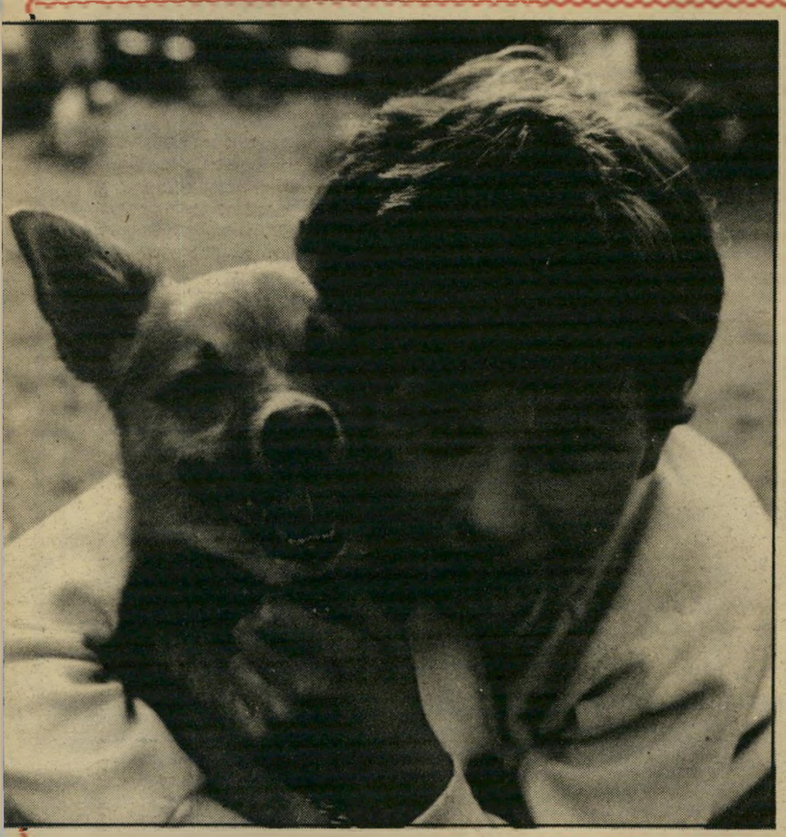

דרישת שלום

ספר לנשים שלוקחות את החיים בקלות, או לכאלה שרוצות.

הוצאת ני־לך, מחיר 36 ש"ח.

● ● ●

או הנה נגמר האוכל והתחילה הרצינות. החאוריה והקלוריה ספר חדש מאת הדיאטנית רות קריצר־רביב. איך לא להשמין. מדוע לא להשתמש בסוכר. הסכנות שבדיאטות־הפלא ובעודף שומנים ומלח. חידושים בנושא הוויטמינים והמינראלים והקשר בינם לבין תיפקוד. הקשר בין תזונה למחלות שונות. ובסוף, איך אוכלים נכון.

למי שמעוניין לזרוק את הרגליו והנאותיו ולהתחיל מחדש.

הוצאת אלפא, מחיר 32.50 ש"ח.

זוכרים שהבטחתי לפרסם צילומים של ילדים יפים או של בעלי־חיים מוצלחים?

הגיע אלי צילום של רויד וג'ימי, הגרים עכשיו בז'נבה, אבל עוד מעט יחזרו אלינו.

נו, למה אתם מחכים?